

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

ஐந்தாம் பருவம் (17)

சினிமாவில் பரவலாக அதன் தொடக்கத்திலிருந்தே காணும் பல அவலங்களை, அதன் குணத்தையே தொடர்ந்து நிர்ணயித்து வரும் அவலங்களைக் கண்டாலும் அவை பற்றி நினதைதாலும் நான் மிகவும் சூருங்கிப் போகிறேன். மனத்தளவிலும் நினைப்பளவிலும். இது எனக்கு நேர்ந்துள்ள எனக்கே நேர்ந்துள்ள மனவியாதி அல்ல. இன்னமும் தமிழ் சினிமாவும் அரசியலும் பாதிக்காது மன ஆரோக்கியமோ உடல் ஆரோக்கியத்தையமோ கஷ்டிணித்துப் போகாது பார்த்துக்கொள்ளும் ஜீவனங்கள் யாரும் மனம் சூருங்கி உடல் குறுகித் தான் போவார்கள். கவிவத்தின் கரையில் வாழ்வதற்கும் உடல், மனம் பயிற்சி வணேட்டும் தானே.. அது பிவிசெட்டும் வோட்டும் போட ஆயிரங்கள் சிலவும் கிடத்தத்துவிட்டால் அது அந்த பயிற்சி பெற்றதற்கான பரிசு என்று தான் சொல்லவணேட்டும். தமிழ் சினிமா பற்றியோ, அரசியல் பற்றியோ பசேம் போது இந்த மொழியில், பபிமங்களில் தான் நான் பசேத் தள்ளப்படுகிறேன். ஆனால் இந்த சாக் கடையில் உழன்று சுகம் காணும் ஜீவனங்கள் அவரவர் ஆளுமகைகும் பிராபல்யத்துக்கும் ஏற்ப இந்த சமீகத்தையும் ஆபாசப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

வோட்டும் களும் பிராபல்யமும் நம் ஜனநாயகத்தைத் தீர்மானிப்பதால், சினிமாவின் அவலங்கள் அரசியலுக்கும் அரசியலின் அவலங்கள் சினிமாவுக்கும் பரவி ஒரு மட்டத்தில் இது சினிமாவா இல்லையோ அரசியலா என்று இனங்காட்டி பிரிக்கமுடியாதவாறு ஒன்று கலந்து விட்டதையும் [பார்க்கிறோம். பராசக்தி படத்தை இன்றும் ஒரு மலை கல்லாக, ஒரு களாசிக் என்று தான் மதிப்பிடுகிறார்கள். அந்தப் படம், கோர்ட்டில் சிவாஜி கணேசனின் உரத்த வாக்குமலம் சினிமாவா, அரசியலா? அதை எழுதிய போது கருணாநிதி அரசியல் வாதியாக தன்னையெண்ணிக்கொண்டாரா, இல்லையோ சினிமா கதையாசிரியராகவா? இன்று காலதற்செயலாக விவகே ஒரு படத்தில் அந்த கோர்ட்டு

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

பிரசங்கத் தை ஒட பிமச சுவிடாமல 15 நிமிஷம் கதறித் தள ளிய காட சியபை பாரத் தனே .
என்ன படம் என்று தெரியவில்லை. அது நகைச்சுவைக் காட்சிகளையே கொண்ட
ஒளிபரப்புப் பகுதி. சாதாரணமாக விவகே கின் காமபெி எனக்குப் பிடிக்காதது ஆனால் அவர்
திறமையிந்தக் காட்சியில் எனக்குப் பிடித்ததாக இருந்தது.. அதே உரத்த குரல், அதே
களை விகள், அதே புதிர்கள் அதே அடக்கு மொழிகள். நகைச்சுவைப் பகுதியாதலால்
அது கிண்டல் என்று எனக்கு மாத் திரம் அல்ல, தலையைக் காட்சிக்காரர்களாகக் கும் அது
கிண்டல் வகையைச் சார்ந்ததாகத் தான் பட்பிரக வணேடும். அது கிண்டல் தான்
என்றால், அந்தக் கிண்டல், சிவாஜி கணேசனின் நடப்பைக் கிண்டல் செய்ததா.இல்லலை,
அந்த புகழ்பெற்ற அறையிலுள்ள கிண்டல் செய்தாரா, இல்லலை பாராட்டு தலாகத் தான்
காப்பி அபித்தாரா? அது சினிமாவா? இல்லலை, அரசியலா? அதைப் பாராட்டு என்று
நினைத்துத்தான் விவகே புத்மஸ்ரீ விருதுக்கு உரியவரானாரா? உலக நாயகன் பராசக்தி
வசனத்திலிருந்து தான், தான் சினிமா நுணுக்கங்களையும் தமிழையும் கற்றதாகச்
சொல்லும் போது, அது அரசியலா, இல்லலை சினிமா ரசனையா? மூதல் அமைச்சர்
நினைத்த போதெல்லாம் சினிமாக் காரர்களாகக் கல்வாக வாரி வழங்கிக்கொண்டு
வருகிறாரே, அந்த ஓவ்வொரு சலுகை அறிவிப்பும் அவருக்கு சினிமாக் காரர்கள் தரும்
பிரம்மாண்ட பாராட்டு விழாவில் முடிகிறதே, அந்த ஓவ்வொரு பாராட்டு விழாவும்
அனகேமாக் நாள் முழுதும் நீ பிக்குக் குத்தாட்ட விழாவாகவே முடிகிறதே, அது சினிமா
ரசனையா?, இல்லலை அரசியலா? இல்லலை நாள் முழுதும் குத்தாட்டம் பார்க்கக் கிடத்த
ஒரு வாய்ப்பா? இல்லலை அது குத்தாட்ட அழகிகள் தமிழக அரசியலுக்குத் தரும்
பங்களிப்பா? தமிழகத்தில் இலக்கியம் மாத் திரம் அல்ல, சினிமா, அரசியல், பாராட்டுவிழா,
குத்தாட்டம் எல்லாமே பன்முக பரிமாணம் பெற்றுத் திகழ ஆரம்பித்துவிட்டனவே,
இதுவே தமிழக் கலை வாழ்க்கையில் எல்லோரும் எப்போதும் சொல்லிப்
பெருமகைகளும் பொற்காலத்தில் வாழ்கிறோமோ ஒருவனே?

கடந்த பகுதியில் நான் உலக நாயகனையும் சப்பர் ஸ்டாரையும் மாத் திரம்
எடுத்துக் கொண்டு சில அபிப் ராயங்களைச் சொன்னேன். அவர்களை இரண்டு பெரும்
பிரிவுகளாகப் பாரிய உதாரணங்களாகத் தான் எடுத்துக் கொண்டேன். இடைப்பட்ட பல
புள்ளிகளும் உண்டு. அவர்களைப் பற்றி நான் பசோத்தால், அவர்கள் விமர்சனத்துக்கு
அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று அர்த்த மில்லை. ஓவ்வொருவரிடமும் உலக நாயகனின் தன்
மிதப்பும், உண்டு. சப்பர் ஸ்டாரின் சாகஸக் காட்சிகளும் கொஞ்சம் கட்ட கறையை
உண்டு. யாரையும் நடிகர் என்று சொல்ல லாயக்கில்லை

ரசிகர்களின் கனவுலகப் பிரமகைகளாகும், மட்டை மட்டையாக பணம் பண்ண வந்த
தயாரிப்பாளர்களின் கயிற்றசைவுக்கு ஏற்ப ஆடும் பாவகைகள் தான். தயாரிப்பாளர்களும்
ரசிகர்களிடம் வற்றி பெற்ற உலக நாயகன், சப்பர் ஸ்டார் ஆகிய இரண்டு பெரும்
மாடல்களின் லீலகைகளை வசதிக் கேற்ப கொஞ்சம் கொஞ்சம் பிய்த்து எடுத்து
உபயோகப் படுத்திக் கொள்வார்கள். ஆக, இதனைச் சொல்ல ஓவ்வொரு வரையும் பற்றி
விளாவாரியாக எழுதிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை இங்கு பலர்
பின்னோட்டமாக எழுதும் அபிப் ராயங்களைப் பபிக்குப் போது, நான் எழுதுவதை
அவர்கள் எதிர்கொள்வதே இல்லலை என்று தெரிகிறது. சப்பர் ஸ்டாரை, நான் தனிமனிதராக
மதிக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டதில் அவர்கள் புள்காங்கிதமடந்து விடுகிறதைப்
பார்க்கிறேன். அவர்களிடையே பாலாபிஷேக மலமர்த்தியதைப் பற்றி ஒரு நல்ல வார்த்தை

•Written by - வனங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

சொல்லி விட்டனே, அது போதும் அவர்களாகக் கூ. சப்பர் ஸ்டாரையாரும் மூக கியமாக மதிக் வணே பியது அவரிடம் இருந்திருக்க வணே பிய, ஆனால் இல்லாதது போய் விட்ட அவரது நடிப்பாற்றலுக் காகத் தான்., அவர் தன் சினிமாக்களில் முன் வதைத் திருக்க வணே பிய சமீக மதிப்புகள் சார்ந்த பார்வைக்காக. வாழ்க்கை விமர்சனத்துக்காகத் தான். கலை சார்ந்த இந்தக் குணங்களாக் காகத் தான்., எந்தக் கலஞ்சுமம் பாராட்டப்பட வணே பியவனாகிறான்., அவன் எந்தக் கலதைத் துறையைச் சார்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி. அப்போது தான் அவன் கலஞ்சுனாகிறான். இதே போலத் தான் உலகநாயகனின் பக்தகோபிகளும், கமலிடம் நடிப்பது திறமையைக் காண்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டனே. உடனே, கமலபை பாராட்டி விட்டனே என்று ஆற்றில் மிதக்கிறவனுக்குப் பற்றிக்கொண்டு மிதக்கவாவது ஏதோ கிடதைத் துவிட்ட பரவசத்தில் காவடி எடுக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். அவரது நடிப்பது திறன் சூயமகோகத்தில் தன் கலையைமும் இழந்து, மூதலும் முடிவாக தன் மனிதத்வத்தையும் இழந்து ஒரு அருவருக்கத் தக்க ஆபாச கலாசாரத்தில் தானும் மூழ்கி தமிழ் சமூகத்தையும் மூழ்க அடித்துவிட்டதாக நான் குற்றம் சாட்டியதை இவர்கள் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. இதைத் தான் மிக ஆபாசமான சினிமா, அரசியல் கலாசாரம் என்று சொல்கிறேன்.

இப்படி தன் ஆபாசத்தைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு நல்ல வார்த்தையாவது கிடக்காதா என்ற தவிப்பு தான் இவர்களை தமிழ் சினிமா மாத திரமா இப்படி?, இதே ஃபார்முலா தானே ஹிந்தி சினிமாவிலும், தலுங்கு சினிமாவிலும் என்று கேட்கும் பரிதாபம் நேர்கிறது. வாஸ்தவம். தலுங்கு சினிமாவுக்கும் தமிழ் சினிமாவுக்கு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஒரு வளை இன்னம் மோசமாகக் கட்ட இருக்கும் என்கிற சாத்தியத்தையும் நான் மறுக்கவில்லை. கன்னட சினிமாவிலும் தமிழ் சினிமாவின் கஹுகள் உண்டு. அதன் வகைஜன சினிமாவும் தமிழ் சினிமாவைப் போல தான். அங்கும் ஒரு ராஜ் குமார் உண்டு. தான். நடிகர் திலகங்களும் சப்பர் ஸ்டாரர்களும் நம் தமிழ் நாட்டுக் கேதரப்பட்ட ஏக போக கத்தகை அல்லர். ஆந்திரா என்.. பி ராமராவுக்குக் கோவில் கட்டிய கலாசாரம் தான் தமிழ் நாட்டு சினிமா கலாசாரம் முழுதுமாக வகைஜன கவர்ச்சி பெற்ற இடம் தான் அது. தமிழ் நாட்டுக்கும் ஆந்திராவுக்கும் சினிமா இன்னும் பல விஷயங்களில் கொடுக்கல் வாங்கல் நிறையவே இருக்கின்றன, இது ஆந்திரா, இது தமிழ் நாட்டு சமாசாரம் என்று பிரித்தறிய முடியாத வாறு. ஆனால் அங்கு ஒரு குக்கனரையும் காணலாம். அவருடைய ஹதைர்பாத் ப்ளீஸ், இக் பால், ஆஷாய்(ன்) போன்ற படங்கள் தமிழ் சினிமா போன்ற ஒரு அருவருக்கத் தக்க ஆபாச கலாசாரத்திலிருந்து மீண்டு இங்கு வித்தியாசமாக சிந்திப்பவர்களும் உண்டு, சமீபலம் மாற்ற வண்டும் என்ற ஆசையில் தன் எளிய ஆரம்ப முயற்சிகளை இந்த படங்களில் காணலாம். அங்கு ஒரு ராம் கோபால் வர்மாவையும் காணலாம். அவர் ஹிந்தி சினிமாவின் ஃபார்முலாவை முழுமையாக ஸ்வீ கரிக் காமல், முற்றாகவும் விலக் காமல், அதே சமயம் வித்தியாசமான கதைகளையும், வித்தியாசமான கதை சொல்லும் பாணியையும் கயாண்டு, ஃபார்முலாவைக் குப்பழக்கப் பட்டவர்களாக சினிமா தியட்டருக்குள் அழைத்து வித்தியாசமான சினிமா அனுபவத்தை ஒரு இரண்டும் கெட்ட நிலையில் சினிமா கலாசாரத்தை நகர்த்திக்கொண்டு செல்கிறார். அது அவரால் ஹிந்தி சினிமாவில் செய்ய முடிகிறது என்றால்; அதற்குக் காரணம், ஹிந்தி சினிமாவின் ஒரு சதவிகித பார்வையாளர்கள் இதற்குப் பழக்கப் பட்டது தபட்டாளர்கள். அதற்கு அவர்களதைத் தயார் செய்தது, ஆரம்ப காலத்தில் ஜோகன் பற்றிச் சொன்னனே, அதைத் தொடர்ந்து பிமல் ராய், கமால் அம்ரோஹி போன்றவர்கள் தமக்கென ஒரு சாத்தியப் பட்ட வித்தியாசமான ரசிகர்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

கட்டடத் தை உருவாக க முயற்சி செய் ததும் அவர் களைத் தொடர் ந்து, ஷ யாம பனெகெல் போன்றோ ஓர் இடபைப் பட்ட சினிமா கலாசாரத் தை உருவாக் கியதும் தான். ஓர் சினிமா கலாசாரத் தில் எல்லா தயாரிப் பாளர் களும், 150 கோடி ரூபாய் முதலீ டு செய்து 300 கோடி சம்பாதிக்கவணே டும் என்றும் ஓவ்வொரு சினிமா நடிகரும் தனக் கு 10 கோடி 25 கோடி சம்பாத்தியம் தரும் சப்பர் ஸ்டார் ஆகவணே டும் என்றும், தனக் கட் அவுட் டுக் கு பாலாபிஷேகம் செய்ய வணே டும், மொட்டை அடித் துக் கொண் டும் காவடி எடுத்துக் கொண் டும் தனப் பட ரிலீ ஸ் கொண் டாடப் பட வணே டும் போன்ற கனவுகளுடன் தமிழ் சினிமா ரசிகர் களை அதல பாதாள் சாக் கடகைக் குள் தள்ளிக் கொண் டே இருப் பார்க் ளானால், அதுவே நம் சினிமா கலாசாரமும்

ஆனால், ஓர் ராம் கோபால் வர் மாவையோ, குக் குனோரையோ நாம் நம் தமிழ் சினிமாவில் காண இயலாது. தலுங்கில் இல்லையா?, ஹிந்தி சினிமாவில் என்ன வாழ்ந் தது? என்று கேள் விகள் எழுப் புகிறவர் கள் எல்லாம் ஏன் வங்காளத் தையோ, மலயாளத் தையோ, கர்நாடகாவையோ குறிப் பிடவில்லை. இந்தியா முழுதிலும் ஓவ்வொரு இடத் துக் கும் உரிய ஃபார் மூலாக் கள் உண் டு தான். இதையும் ஓர் பெரிய சப்தாட் ட வியாபாரமாக சரக் கு உற்பத் திக் களமாக ஆக் குகிறவர் கள் உண் டு தான். வங்காள சினிமா முழுதும் சத்யஜித் ரயோம், ரித் விக் காடக் கும், அபர் ணாசனெ னும், ரிதுபர் ணோவும் மிருணால் சனெ னுமாக நிறைந் திருக் கவில்லை. ஆனால் ஓவ்வொரு வங்காளியும் பசேவது பெருமனை கொள்வது, உலக அரங்கில் தன்னது என்று முன் வைப் பது இவர் களைத் தான். அந் த ஊரிலயோம் சிம்புவும் பீ ம் சிங்குகளும் சரோஜா தவேிகளும், உண் டு தான். அவர் கள் தவேகி போஸும் ரித் விக் காடக் கும் வாழ்ந் த இடத் தில் தம் கடை பரப் பக் காரணம், ராஜ் கபூர், தவே ஆனந் து ராஜ்ஷே கன னாக் களும் கலகத் தா தியட் டர் களக் கு நுழையவே அவர் களக் கான மார் க் கட் டும் அங்கு உருவாயிற் று. அவர் கள் நுழைந் ததும் அந் த ரக சரக் குகளைத் தவிர வேறே எதையும் சந் தகைக் குள் நுழைய விடாது வங்க சினிமா கலாசாரமே ராஜ்ஷே கன னா, மும் தாஜ் கலாசாரமாகிவிடவில்லை. இப்போதும் சத்யஜித் ரயோம் மிருணால் சனெ னும் உருவாக் கிய சினிமா ஓர் வாழும் மரபாக, வளமான மரபாகத் தொடர் கிற் று. இன் றும் அங்கு ஓர் ரிதுபர் ண கோஷகைக் காணலாம்.

இப்படித் தான் ராஜ் குமார் வகையறாக் கள் சப்பர் ஸ்டார் ஆன போதிலும், ராஜ் குமார் பெயர் சொன்ன மாத் திரத் தில் கன னட சினிமாவே வெறிபிடித் து சாமியாடத் தொடங்கினாலும், அங்கு ஓர் கிரீ ஷ் காஸரவல்லியும் உண் டு. அவர் போல கர் னாட், பி.வி. காரந் து என்று ஓர் சிறிய கட்டட் ம் உண் டு. ராஜ் குமார் பக் த கோடிகள் வேறே யாரையும் வாழவிடாது செய்துவிடவில்லை.

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

ஐந்தாவது பத்திரிகை - (18)

இது வரநான் எழுதி வந்ததைப் படித்து அதற்கு அவ்வப்போது எதிர்வினை காட்டி வரும் அன்பர்கள் பெரும்பாலும் சும்மா நிற்பது வருடங்களாக அவர்கள் பழக்கப்பட்டுள்ள ரசனையையும் சிந்தனைப் போக்கையும் மீறிய எந்த கருத்தையும், அனுபவத்தையும், எதிர்கொள்ளும் மனநிலையில் இல்லாததே தோன்றுகிறது. நான் ஏதும் புரட்சிகரமான கருத்துக்களையோ, அவர்கள் அன்றாட நிதர்சன அனுபவ உலகத்துக்கு மீறிய விஷயங்களையோ, அல்லது நம் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் சொல்வார்களே, 'நுண்மாண் நுழைபுலம்' என்று, அப்படி ஏதும் கிடக்க அரிதான தவேகளையோ முன் வைக்க வில்லை. இருப்பினும், நான் சொல்லும் சாதாரணம், பொதுப் புத்திக்கும் புலப்படும் விஷயங்களைக் கட்ட அவர்கள் தங்கள் பழக்கப்பட்ட சினிமா அனுபவங்களை உதறி, சாதாரண மனிதர்களாக சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள்.

திரும்பத் திரும்ப நான் எழுதத் தொடங்கிய சமயத்தில் அவர்கள் கட்ட கேள்விகளையே திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறார்கள் என்றால், இங்கு சொல்லப்படுவது எதையும் எதிர்கொள்ள அவர்களுக்கு விரும்பமில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். முதலில் ஏதோ ஒரு காட்சியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அக்காட்சியில் சிலர் பசேசுக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்தக் காட்சியும் அவர்கள் பசேசும் விஷயமும், அவர்கள் பசேசும் தமிழ் சினிமாவில்தான் காணக்கிடக்கும் சமாசாரங்கள் தான். வாழ்க்கையில் அவர்கள் சினிமாவில் காணும் விதத்தில் நின்று கொண்டிருக்கமாட்டார்கள், பசே மாட்டார்கள். பசேசும் மொழியும் வார்த்தைகளும் அதுவாக இராது வாழ்க்கையில். அவ்வளவும் செயற்கையாக, நம்பகத்தன்மையை இழந்த வற்று நாடகமாக இருக்கும். முற்றிலும் பொய்யான, ஒரு உலகத்தை அவர்கள் சிருஷ்டித்துக்கொள்கிறார்கள். அது ரசிக்கத்தக்க ஒன்று அல்ல. ஆனால் இப்படியே ஆரம்ப காலத்திலிருந்து செய்து வந்திருப்பதால், அதை நாம் ஒரு மரபாக இப்படித்தான்

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் -•

•••Friday•••, 14 •••October••• 2011 17:43••• - •••Last Updated•••

•••Friday••, 14 ••October•• 2011 20:21••

இரூக் க வணே டும் போல் என் று ஏற் றுக் கொண் டிருக் கிறோம் . ஏற் றுக் கொண் டது மட் டுமல்ல, அந் த அபத் த அஸ் திவாரத் தின் மலே மிகப் ப்ரிய கட டுமானத் தயையும் எழுப் பியிருக் கிறோம் . அது அவ வளவயையும் நிராகரிப் பது என பது இப் போது நமக் கு மிகவும் கஷ் டமாக இருக் கிறது. நிராகரிப் பது என பது, மூதலில் இது ஒரு அபத் தமான கட டுமானம் என் று நின்னைப் பு தனோன் ற வணே டுமே நம் ரசனையில் சிந் தனகைளில் மாற் றம் ஏற் பட டால் ஒழிய இது இந் த நிராகரிப் பு என்ற எண்ணமும் , நிராகரிப் பிற் கான முயற் சியும் தனோன் றப் போவதில் லை.

நல்ல படம்' என்று சொல்லுங்கள்' என்று கடைகிறார்கள். இது வரன
கண்டதெல்லாம் பிதற்றலாக இருக்கிறதே, இதையே நாம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே செய்து
வருவது மட்டுமல்ல அந்த விஷயச் சட்டியையே இப்போது ஒரு பிரம்மாண்டமான விரகஷ
மாக வளர்த்திருக்கிறோமே என்ற நினைப்பே தோன்றாது கடைகப் படும் களேவி இது.

இது ஒரு பிரச்சினை என்றால், இன்னொன்றும் மொழிபற்றியது. சினிமாவையும் சினிமா அல்லாதவற்றையும் பிரித்துக் காண வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. சினிமாவை தமிழில் திரைப்படம் என்று சொல்லுகிறோம். வம்பற்ற பாடல். திரையில் ஓடும், படம். சினிமா என்பது புதிதாகக் கிடைத்துள்ள ஒரு வளையம். டி.டி. சாதனத்துக்கூடிய பெயர். அதற்கும் முன்னால் ஃபிலம் என்ற வார்த்தை வந்துவிட்டது. அதற்குப் பின் வந்த வளர்ச்சி, கலையாகப் பரிணமித்த வளர்ச்சியை சினிமா என்று சொல்கிறோம். ஃபிலம் என்பது ஒரு தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக் கண்ட சாதனம். அந்தத் தொழில் நுட்பம் கலையாகும் போது தான் அது சினிமா என்று பெயர் சொல்லப்பட வேண்டும். இது காறும் சூமார் 80 வருடங்களாகக் காலமாக நாம் வளர்த்துள்ளதைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் என்று சொல்லலாம் தான். தவறில்லை. தமிழ் ஃபிலம் என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் இந்த 80 வருடங்களில் நாம் தயாரித்து வளையிட்டுள்ள பல ஷக்கங்கள் காண திரைப்படங்களில் சினிமா என்று சொல்லத் தக்கதற்கான முயற்சிகளை நாம் ஒரு சிலவற்றில் பார்க்கலாம். முன்னரே சொன்னதைப் பாலு மகேந்திராவின் வீட்டு படத்தின் அது சினிமா. ஏனெனில் காட்சிப் பரவலாகவே அது ஒரு வாழ்க்கைத் துணுக்கை, தமிழ் வாழ்க்கைத் துணுக்கை நம் முன்னே விரித்து நிகழ்வித்தது அதைப் பார்த்தாலே தெரியும் அவர்கள் யாரும். நடிப்பவர்களாகவோ, ஒரு சட்டில் இயக்குனர் சொல்வதைச் செய்பவர்களாகவோ தோன்றாது. வாழ்க்கையில் எங்கோ ஒரு வீட்டில், திருவிழை, ஹோட்டலில் நடப்பதை அவர்கள் அறியாது நமக்குப் பார்க்கக் கிடைப்பதான உணர்வில் தான் நாம் இருப்போம். விஷயம் இது தான். நடிப்பது என்று தெரியாது, இது உருவாகப் பட்ட கதை என்பது தெரியாது, இது தயாரிக் கப்பட்ட சட்டை என்பது நமக்குப் புலப்படாதவாறு, இது ஒரு இயக்குனர் சொல்லிச் செய்வது என்று தோன்றாதவாறு எது நமக்குக் காணத் தரப்படாததோ அது தான் தொழில் நுட்பம். அது தொழில் நுட்பம் தான். அதுவே கலையாகி விடாது. கலையைக் காண உபகரணங்கள். இங்கு சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் நிகழ்ந்து, இவை அனைத்தும் இவற்றின் கட்டிலில், ஒருமித்து ஒன்றாகி, சொல்லப்பட்டதுக்கும் மேல் சொல்லப்படாத, நமக்குத் தெரியாது ஒன்று நமக்கு உணர்விக் கப்பட்டால் அது தான் கலையாகும்.. நமக்குப் பழக்கப்பட்டதும், நம் சினிமாகளில் ஒரு மீறப்படக் கூடாத மரபாகத் தொடர்வதும் இது நடிப்பு, இது சட்டை, இது எழுதித் தரப்பட்ட நுட்பம் நுட்பம் தரப்பட்ட வசனம் என்று நமக்குத் தலையில்பிடித்துச் சொல்வது போலத் தான் எல்லாம் உரக்கக் கத்திப் பேசி, பஞ்சு

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

டயலாக் குள் யோசித் துப் புகுத் தி, மிகையான அபிநயங் களும் பாவங் களும் காட் டி, உடலை வருத் திச் சயெ் வதலெ் லாம் ந்றே று வரபை ப்ணைப் பட் ட அவஸ்தைகள் . இன் று அதையும் மீ றி, த்ரெுவில் 40 ப்ரே ஆடும் குத் தாட் டம் இல் லையெ் றால் அது படமல் ல. அது விஜயயோ, உலக நாயகனயோ, சூப் பர் ஸ்டாரயோ யாராக இரூந் தாலும் சரி எனப் பதல் ல,

என் னமயோ உலகத் தரப் படங் களையெ் லாம் பாரத் து அவற் றால் இன் ஸ்பையராகி யுள் ளதாகச் சொல் லிக் கொள் ளும் மிஷ்கினாக இரூந் தாலும் சரித் தான் . கலை தானே தன் னை ஸ்தாபித் துக் கொள் ளும் . அது தான் அதன் நிர் பணமே . அது ஒன் றும் மனே தாளங் களயோ, படகைள் அனதைத் தும் முன் சலெ் ல பின் னால் கட் டியம் க்றிக் கொண் டு பராக் பராக் என் று எட் டு குத் திரகைள் ப் ட் டிய ரதத் தில் அது நகர் வலம் வராத் . அமெரிக்க ஜனாதிபதியயோ, ஜெர் மன் சான் ஸ் லரயோ ஏகே 47 –ஐக் கையெ் லேத் து நான்கு கரூப் பப் ப்ணைப் படசைத் திருக் க 16 அம் பாஸ்டார் கார் முன் னும் பின் னும் வருவது தன் அந் தஸ்தை பறசாற் றும் என் று ஊர் வலம் வரூம் இன் றையே அரசியல் பிரமுகர் களின் கயோமாளித் தன் பயோனற் து தான் , இதயோ பார் நான் என் னென் னவெ் லாம் சயெ் து காட் டுகிறனே பார் , நான் என் னென் ன படமெ் லாம் பாரத் திருக் கிறனே பார் என் று பாவனை சயெ் பவர் தான் . அவர் இதற் காகப் பட் டும் அவஸ்தையெ் லாம் பாரத் தால் மிகப் பரிதாபமாக இரூக் கிறது . அபிப் பது காபி ஆனால் சொல் லிக் கொள் வது இன் ஸ்பரைஷென் . இதற் கெ் லாம் அதிகத் த்ரம் பயோக வணே டியதில் லை . அதிகம் அவரது படங் களை ஏதும் அலசி ஆராயவணே டியதில் லை . சங்கீ தம் த்ரெந் தவனா, இல் லை தானும் ஒரு பாட் டுக் காரன் தான் என் று நம் மிடம் பீ த்திக் கொள் ள வந் திருக் கிறானா எனப் பது ஒருவனது கரூல் எழூந் தவூடனயே த்ரெயி வந் துவிடும் . அவனிடம் ”செ் டிபிகட் டைக் காட் டுய்யா மூதல் லே” என் று கட் க வணே டிய அவசியமே இல் லை ஏதும் . மிகச் சாதாரண விஷயம் . மிஷ்கினின் நந் தலாலா தடாடங் கிய வூடனயே அது பல் லிலிளிக் கத் தடாடங் கி விடுகிறது . படம் ஆரம் பிக் கத் தடாடங் கியதும் நாம் பாரக் கும் மூதல் காட் டி, அந் தச் சிறுவன் மூகம் மாத் திரம் தலை குனிந் த வறே நிற்கும் காட் டிதான் . அவன் எதற் காக அவ் வளவூ ந்ரேம் அப் படி தலை குனிந் தவறே நமக் குக் காட் டி த்ரூகிறான் . மிஷ்கின் சொல் ல வந் தது என் ன? அப் படியே சலனமற் று நிற்பது என் னமயோ கலைப் படம் என் று நம் ம்ரில் சொல் கிறார் களே, அந் த மாதிரி ஒரு கலைப் பட் டத் தின் ஓர் அம் சம் என் று நினதைத் து விட் டாரயோ . “உங் களூக் கெ் லாம் இது சட் டுனு புரியாதாக் கும் . இதிலே தான் ரயோம் ப விஷயம் அடங் கிக் கிடக் கு” என் று நமக் குச் சொல் ல நினதைத் து விட் டாரயோ என் னவயோ . நமக் கு எதையும் கொச் சயாகப் புரிந் து கொள் ளவூம் கொச் சபைப் பட் டத் தவூம் தான் த்ரெகிறது .

ஒரு தடாழிற் சாலையில் ஒரு லதே தின் முன் ஒரு நாற் பத் தைந் து வயது பணை உட் கார் ந் திருக் கிறான் . அவள் தயாரிப் பது வறூம் நட் . ஒவ் வொன் றாகத் தயாராகும் நட் ஒவ் வொன் றையும் எட் டத் து ஒரு இரூம் பத் தட் டில் பயோட் டுக் கொண் டே இரூக் கிறான் . அது அவள் வலே . இதசை் சொல் ல எவ் வளவூ ந்ரேம் அந் தக் காட் டியகை் காட் டுவது? கறூந் தது ம்ரின் று நான்கு நிமிஷம் அந் தக் காட் டி தடாடர் கிறது . காமிரா அசவைதில் லை இந் தச் சயெ் தியசை் சொல் ல எவ் வளவூ ந்ரேம் அந் தக் காட் டி நம் முன் காணப் பட் வணே டும் . பத் து சகெண் ட் , தாங் காது அதற் கு மலே . என் னூபகத் தில்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

அந்தக் காட்சி சும்மா மட்டும்தான் அல்லது நான்கு நிமிட நேரம் காட்டப்படுகிறது. நமக்கு அலுப்புத் தட்டி வறொப்பு ஏற்படும் வரை. அவள் நடந்து தயாரிக்கும் வலையில் இருக்கிறாள் எனப் தல்ல செய்தி. தினம் எட்டு மணி நேரம் அவள் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையாது அந்த வலையைச் செய்கிறாள். மாதம் முப்பது நாளும். வருடம் 12 மாதங்களும். இது காறும் 20 வருடங்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்து வந்திருக்கிறாள். இன்னும் இருபது வருடங்களோ என்னவோ அவள் இதே காரியத்தைத் தான் செய்யப் போகிறாள். நமக்கு அதைப் 10 சகெண்டுக்கு மலே பாரக்க போரடிக் கிறது. இது தான் அவள் வாழ்க்கை. இதில் தான் அவள் கழந்தைகள் குடும்பம் உயிர் பிழைத்திருக்கிறது. அவள் வாழ்நாள் முழுதும் இப்படித் தான் கழிந்து வருகிறது. இனியும் இறுதி மச்சு வரை இப்படித் தான் கழியப் போகிறது. இந்தக் கொடும்யை அந்தப் படம் நமக்கு மட்டும்தான் நிமிடம் வறொப்பட்டும் அலுப்பில் சொல்லி விடுகிறது. 10 சகெண்ட் காண்பித்தால் இந்த செய்தி நமக்கு சொல்லப்பட்டிராது. சொல்லப்பட்டது அவள் நட்செய்யும் லதேத்தில் வலை செய்கிறாள் எனப்து. சொல்லப்படாது உணர்த்தப்படுவது அவள் வாழ்க்கைப் பராவும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடும்யை பாழாவது இன்றைய வாழ்க்கையின் தவிரக்கமுடியாத ஒரு அம்சம் எனப்து. நாம் என்ன செய்திருப்போம். அவளும் அவள் சகாக்களும் இந்த அவந்தர் வாழ்வைச் சொல்லும் ஒரு விஜய் பாட்டுக்கு ஏ ஆர் ரஹ்மான் இசையில் ஒரு கத்தாட்டம் அந்தத் தொழிற்சாலையில் காட்டப்பட்டிருக்கும். இதிலே நாங்க ஒரு நல்ல மலேஜே சொல்லி யிருக்கோம் என்று அந்த இயக்குனர் நம்ம சஹாசினியிடம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார் ஒரு ஜயொ தலாகை காட்சி நிகழ்ச்சியில்...

(19) – ஐந்தாம் பருவம் (17, 18, 19 & 20)

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

மிஷ் கின் வித் தியாசமான ஒன் றை உருவாக் கவணே டும் என்ற விரும்புகிறார் என பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவர் அந்த வித்தியாசமான ஒன்று அவருள் ளிருந்து தான் வருகிறதா என்று பார்க்கவணே டும். இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வித்தியாசமாக, தனக்கென ஒரு தனிப் பாதையில் செல்ல எங்கே அவர் சொன்னும் இன்ஸ்பரைஷன் கிடக்கவும் என்று வளரி நாட்டுத் திரைப்படங்களையெல்லாம் பார்க்கக் கிளம்பிவிடுகிறார். அவர் தனக்குள் அந்தத் தடேலதைத் தொடங்கவணே டும். அங்கிருந்து தான் சிறந்த கலை எதுவுமே தோற்றம் கொள்கிறது. நந்தலாலா ஒரு ஜப்பானிய படத்தின் நகல் என்றார்கள். வளரி நாட்டுப் படங்கள் பார்க்கும் வசதி இப்போது நிறைய வந்துவிட்டன. பர்மா பஜார் போகவணே டாம். திருக்கோடியில் உள்ள முனக்கை கடையில் வணே பிய பிவிபி கிடைத்துவிடுகிறது. இல்லையெனில் எத்தனை ஃபிலம் சானல்கள் நமக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றன. எல்லோருமே தமிழ் நாட்டில் சினிமா பதைத்தியங்கள் தான். சினிமாவின் தயவு இல்லாது இங்கு அரசியல் தலைவர்கள் கட்ட வாழ்முடியாது. பதைத்தியக்கார படங்களில் பதைத்தியக்கார பாட்டு பாடி, பதைத்தியக்கார வசனம் பேசி, பதைத்தியக்கார டான்ஸ் ஒன்றை டோரண்டோவோ மச்சுப் பிச்சுவோ போய் ஆடி, தனக்கென ஒரு ரசிகர் பட்டாளத் தை தயார் செய்துகொண்டு தலைவராகும் கனவுகள் காணத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். ரெபிமேட் ரசிகர் பட்டாளம் சாதியைச் சார்ந்தும் கிடைத்துவிடுகிறது. இந்த மாதிரி ஒரு நாட்டில், சினிமாவே இன்றைய கலாசாரத்தின் குணங்களையே நிர்ணயித்துவிடும் போது, 90 சதவிகிதம் தசாவதாரத்தையும், ரோபோவையும் முதல் நாள் முதல் ஆட்டத் தைப் பார்க்கவணே டும் என்று அலையும் கட்டமாகவே அந்த ஒரு ஆட்டவெறிக் கமுன்னேற்றோ ஐந்தேறோ செல்வழிக்கத் தயங்குவதில்லை தான். ஆனால் இந்த ஏழு கோடி மக்களின் மந்தைக் கலாசாரத்திலும் தமிழ் நாட்டில் ஒரு சில ஆயிரவராவது World Movies-ம் Lumiere movies -ம் ஆர்வத்தோடு பார்க்கிறவர்கள் இருப்பார்கள் தானே. அவர்களிடமிருந்து இது ஜப்பானியப் படத்தின் காபி என்றோ சரி, உங்கள் இஷ்டப்படியே “இன்ஸ்பரைஷன்” என்றோ வதைத்துக் கொள்ளலாமே, தெரியாமலா போய் விடும். அந்தக் காலத்தில் என்றால், தமிழில் கதைகள் படிக்கத் தொடங்கிய காலம் கல்கிலியனார்ட் மெரீரிக் கிலிருந்து பிரதி எடுத்தாரா இல்லை வேறே எங்கிருந்து என்பது ஒரு க.நா. சூப்பிரமணியத்துக்குத் தான் தெரிந்திருந்தது. அது ஒரு காலம். ஜாக் லண்டனிடமிருந்தும் தனியமாக காபி அடிக் கலாம் என்று பின்னாலும் சிலர் நினைத்தார்கள். அதுவும் தெரிந்திருக்க ஒரு சிலர் தமிழ் நாட்டில் இருக்க மாட்டார்களா? ஆங்கிலம் தானே. மலம் என்ன அராபிய மொழியிலா இல்லை ஸ்பானிய மொழியிலா? ஆனால் சினிமாவில் காபி அடிப்பது என்பது மரியாதைக் காரியதாகிய இயக்குனர் திலகங்கள், இயக்குனர் சிகரங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இன்றும் ஏதோ பெரிய சகாப்த புரூஷர்களாக போற்றித் துதிக்கப்படுகிறார்கள். இதுவும் நான் முன் சொன்ன மந்தைக் கலாசாரத்தின் விகார முகங்கள் தான். ஆக, நிலமை நாவல் சிறுகதை மாதிரி இல்லை. நகல் எடுத்தாலும் தமிழுக்கான மசாலா சரேத்தால் எதாவது சிகரம், திலகம் என்று தமிழில் பட்டம் வேறே கிடைத்துவிடும் பக்கியம் இருக்கிறதே.

சரி உண்மையில் ‘இன்ஸ்பரைஷன்’ என்றால் அது பார்த்ததையே திரும்பச் செய்ததாக இராது அது தன்னுள் ஒரு பயணத்தையே கொள்ளத் துணை டும். சூற்றித் தமிழ் நாட்டு வாழ்க்கையை, தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைத் தன் அனுபவங்களை அசைப்போடச் சொல்லும். நான் ஜப்பானிய மலப் படத்தையே பார்த்ததில்லை. நந்தலாலாவில் எனக்குப் பிடித்த ஒரு காட்சி ஆரம்பத்திலேயே சில நிமிடங்களில் வந்து விடுகிறது. பையனும் பாட்டியும் வீட்டில் தனியே இருக்கிறார்கள். அம்மா இல்லை. “அம்மா எப்போ வருவா?”

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

என்று கட்டே கிறான் . பாட்டி திரியாது என்கிறான் . சற்றுக் கழித்து பாட்டியைக் கைபிடித்து கழிவறக்கை அழைத்துச் செல்கிறான் . காத்திருந்து பின் அங்கிருந்து திரும்ப பாட்டியை அழைத்து வருகிறான் . தனித்து விடப்பட்ட பையனுக்கு பொறுப்பு தரிகிறது. நல்ல காட்சி. தமிழ்ப் படங்களில் வரும் சிறுவர்களைப் போல பெரியவர்களுக்கான நீண்ட புத்திசாலித்தனமான வஜனம் ஏதும் பச்சுவதில்லை.. ஆனால் ஏன் அந்தப் பையன் தலையைக் குனிந்து கொண்டே அவ்வலவு நேரம் நிற்கிறான் என்ற கடைசியைக் குறித்துப் பதில் அடத்தத்தில் யுத்தம் செய்படத்தில் கிடத்தத்து விடுகிறது. அதில் ரொம்பவும் புத்திசாலியும் சூறுசூறுப்பும் திறமையாலியும் மலேதிகாரிகள் பெரிதும் நம்பிக்கை வதைத் திருக்கும் ஒரு புலன் விசாரணை செய்யும் அதிகாரியாக வரும் சரேன் ஏன் எப்போதும் என்னமோ தப்பப் பண்ணி தலையெடுக்கிறான் வடிகமும் பயமும் கொண்டவர் மாதிரி தலையெடுக்கிறான் தவாரே இருக்கிறார்.? அவர் என்ன போலீஸ் அதிகாரியா, இல்லையோ போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பிக்கு பக்கெட் களோ? படம் முழுதும் மிஷ்கின் ப்ரோடக்டிஸ்ட்கள் எல்லாம், தலையெடுத்தே இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? நந்தலாலாவில் அந்த சின்ன பையன் இங்கு யுத்தம் செய்படத்தில் சரேன் . இதுதான் மிஷ்கின் இயக்கத்தாகக் காட்டும் மூத்திரையோ. இதுதான் மற்ற தமிழ் சினிமாக்காரர்களிடமிருந்து அவரதைத் தனித்துக் காட்டும் பிரயத்தனமோ என்னவோ. ரஜினி ரம்பம் அறக்கூம் சத்தத்தோடு விரலையெடுக்கக் கூம் சமாசாரம் போல.. சரேன் ஸ்வபாவத்தில் இந்த ஸ்டேஷனில் நிற்பவர் இல்லையே.

மறுபடியும் எனக்கு மிஷ்கின் குண்டு இன்ஸ்பரேஷன் தந்த ஜப்பானிய படத்தைப் பார்த்தது கிடையாது. நந்தலாலா நகல் தான் என்பதை அந்தப் படத்தின் பெரும்பகுதி எனக்குச் சொன்னது வீட்டை விட்டுக் கோபத்தில் வளையறும் சிறுவன் என்கிற சம்பவம் எந்த நாட்டிலும் நடக்கக் கூடியது தான் . உண்மையில் நம் எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் நடந்திருக்கும் தான் . சிலர் ஒப்புக்கொள்ளலாம் சிலர் வடிகப்படலாம் . நானே என சிறு வயதில் ஒரு நாள் இரவு வீட்டை விட்டு ஓடியிருக்கிறேன் . அதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன் . நந்தலாலா பையன் தாயைத் தடுபிப் போகிறான் . இது எவ்வளவு பெரிய விஷயம் . எவ்வளவு மகத்தான விஷயம் ! வீட்டில் பெரியவர்களின் பாதுகாப்பை விட்டு மீறி ஒரு புத்தி பிறழ்ந்த முன்பின் அறியாத பெரியவருடன் வளையறேகிறான் . அவன் மனதுக்குள் இது ஒரு பெரிய சாகஸப் பயணம் . ஆச்சரியங்களும் , பயங்களும் எதிர்பார்ப்புகளும் நிறைந்த ஒரு சாகஸப்பயணம் . அவன் மனதுக்குள் என்னவெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கும் !! ஒரு பெரிய உலகமே ஆச்சரியத்துடன் விரிந்து கொண்டிருக்கும் . அது எதுவும் இந்தப் படத்தில் இல்லை . புத்தி பிறழ்ந்த ஒரு பெரியவருடன் கட்டப் போகிறான் . அவ்வளவு தான் . அவன் மனதுக்குள் விரியும் உலகம் எதுவும் நமக்குத் தெரியவில்லை . காரணம் மிஷ்கின் குண்டு அது பற்றிய சிந்தனை ஏதும் இல்லை . போகும் வழியில் அந்த இருவருக்கும் நடக்கும் அடக்கடக்கான சம்பவங்கள் தான் படத்தில் விரிகின்றன . அதில் ஒரு கற்பழிப்பும் உண்டு . மசாலா ஐட்டமான சண்டையும் உண்டு .

இதெல்லாம் இல்லாதது, அந்தச் சிறுவனின் மன உலகம் விரிந்திருக்காமலானது அது தமிழ் கதையாகியிருக்கும் . ஏன் , ஜப்பானில் தான் சின்ன பையன் வீட்டை விட்டு ஓடவானா என்று மிஷ்கின் வகை தனியமாகத் தன்னகைக் களேவிகட்டே பவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கலாம் . படம் முழுதும் மீளவை வளர்ச்சியடையாத அந்த பெரிய மனிதனையே மையமாகக் கொண்டுள்ளது . தொடங்குவதும் முடிவதும் அந்த சிறு பையனை வதைத்து என்றாலும் மிஷ்கின் பார்வையாளர் முன் நிறுத்துவது பையனை அல்ல . இதற்கும் முன்னும் பின்னும் அவர் சில படங்களதைத் தந்திருக்கிறார் . முன்னது பற்றி அவரும்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

வறேறு யாரும் அதிகம் பசுவதில் லை. நந் தலாலா தான் அவருக் கூப் பரே சொல்லும் படபைப்பு என்ற தான் முன் வகைக் பட்டுகிறது. அடூத் தட்டம் யுத்தம் செய் என்ன சொல்ல வருகிறது என்றே தெரியவில்லை. ஓரே இரூட்டும் ரத்தமும் வன்முறையும் கொல்கையும் பழிவாங்கலுமாகவே கதை உருவாகக் பட்டபிரகுகிறது. இல்லை, தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாமா? இதில் அவருக்கே மூத்திரையாகிப்போன டாப் ஆங்கிள் ஷாட் (சொல்லத் தான் களே விப்பட்டிருக்கிறேன். யுத்தம் செய் பட்டதிலும் பார்க்கிறேன். ஆனால் இது எதற்கு என்று தெரியவில்லை. என்ன சொல்ல வருகின்றன இந்த ஷாட் தரே வுகள் என்பது தெரியவில்லை. அந்தக் காலத்தில் வினச்செண்ட் என்று ஒரு காமிராமனே இருந்தார். ஸ்ரீ தர் என்னும் ஒரு இயக்காளரோடும். இரூவருமே தம்மைப் புதிய சகாப்த புரூஷர்களாக நினைத்துக்கொண்டார்கள். ஸ்ரீ தர் புது வகை கதை, புது வகை வசனத்துக்கு பாராட்டப்பட்டார். ஓடினாள் ஓடினாள் வாழ்க்கையின் ஓரத்துக்கே ஓடினாள்” ரக வசனம் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஸ்ரீ தர் வசனம் வறேறுபட்டதாக இருந்தது. தினமும் பறங்கிக் காயையே குழம்பில் போட்டு ஹிம்சை பட்டதிக் கொண்டிருந்த ஹோட்டல் ஒரு நாள் கத்தரிக் காயை குழம்பில் போட்டால் ஒரு பரவச புத்துணர்ச்சி பரவும் இல்லையா?. அது போகட்டும். இந்த ஸ்ரீ தருக்கு பிரியமான வினச்செண்ட், ‘பார் வையாளர் மத்தியில் பெரும் பரவச அலையைப் பெருக்கியவர். “மன்னன் தானயா இந்த ஆளும், வினச்செண்டும். என்னமா காமிராவை வச்சிக்கிட்டுப் பிடுத்து வள்ளாடறான் பாராய்யா” என்று ஆரவார கரகோஷம் வாங்கியவர். அவர் செய்த புதுமனை சாவித்துவாரம் வழியாக காட்சி அமைப்பது. மஜைக்கூக் கீழே காமிராவை வைத்து படமெடுப்பது என்று. அது எதற்கு இந்த மாதிரி சர்க்கஸ் வித்தையெல்லாம் என்பதை வினச்செண்ட்டும் சொல்லவில்லை. பார் வையாளரும் வாயைப் பிளந்தே வைத்திருந்ததால் கடைக்கவும் வாய்ப்பில்லாமல் போயிற்று. உலகிற்கே காமிரா தரும் ஜப்பானில் யோஷிஜிரோ ஓஷி என்றொரு சினிமா இயக்காளர் இருக்கிறார். அகிரா கரூஸவாவூக்கு இணையாகப் பசேப்படுபவர். அவர் திடுக்கிடும் புதுமனைகள் ஏதும் செய்வதில்லை. ரொம்ப அமைதியான, சம்பிரதாயங்கள் வழுவிய மனிதர். அவர் படங்கள் எதிலும் காமிரா இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்வதில்லை. நடிப்பிடத்திற்கு எதிரே ட்ரைபாபில் காமிராவை வைத்துவிட்டு அந்த இடத்தைவிட்டு நகர்ந்து பின் இரண்டும் மணி நேரத்திற்குப் பிறகு வரும் வழக்கமோ என்று தோன்றும். காமிரா நகர்வதே நகராது. ஆனால் அவர் சொல்ல வந்த கதை மூழ்த்தும் மிக நேரத்தியாக சொல்லப்பட்டும் விடும். காமிரா நகர்வதே இல்லை என்பது பற்றிய பிரக்ஞையை நமக்கு வராது. நான் முன்னாலயே சொன்னபடி நமக்கு காமிரா, நடிப்பு, செட்டிங் பற்றியெல்லாம் நினைப்பே வராதுவாறு கதையைச் சொல்லிவிட்டும் திறன் தான் திறன். மற்றதெல்லாம் கோமாளித் தனமான பாவனைகள் தான். புலியைப் பார்த்துச் சீட்டு போட்டாக் கொள்ளும் சமாசாரம் தான்.

என்னென்னமோ உலகத் தரமான படங்களையெல்லாம் பார்த்து தானும் உலகத் தரமான படம் பண்ணுகிறனாக் கூம் என்று கிளம்பியவர் என்ன உலகத் தரத்திற்குக் காக ஒரு குத்துப் பாட்டை புகுத்தியிருக்கிறார். அதுவும் மகா கடதை தரமான ஒரு பாட்டும், ஒரு டான்ஸ். “கட்டும்ரத் துட்புப்புப் போல இடும்பை ஆட்டும்”

இதில் என்ன உலகத் தரம் இருக்கிறது என்று மிஷ்கின் நின்கைக்கிறார்? குடித்துக் கொம்மாளம் போடுகிற தரங்கெட்ட கட்டம் இரவூக் களேக்கை விடும்புக் கூப் போகும். இல்லை அது கிராமத்துக் கட்டம் என்றால் ரெகார்டு டான்ஸ் பாக் கப் போகும். அதுதான் தமிழ் வாழ்க்கையின் கோரமான அங்கங்கள் என்றால், அதைத் தான் நான் காட்ட வந்தேன் என்றால், நேரமையுடன் அதைக் காட்டட்டும். தமிழ் வாழ்க்கையின்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

(20) - ஐந்தெழுத்துப் பதங்கள்

மீண்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மிஷ்கினை மாத் திரம் பலியாடாக் குவதில் எனக்கு விரும்பவில்லை. இதவிட மகா பாமரத் தனமான, அசிங்கமுமான சமாசாரங்களையெல்லாம் திணித்து சந்தைப் பொருளாக் கி அதே சமயம் ஏதோ தான் பெரிதாக ஒரு சாதனை செய்துவிட்டதாக மயக்கில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் அனகேர், - (இவர்கள் தான் நம் திரைப்படத் துறையில் நிறைந்திருக்கின்றனர், இவர்கள் தான் பட்டங்களும் விருதுகளும் பெற்று கொள்ளையாகச் சம்பாதித்து சமீகத்தில் பெரிய மனிதர்களாகின்றனர். அதிகாரப் பட்டங்கள் முன்னிலையில் இவர்கள் குழுவும் பல லிளிப்பும் மகா கோரமானவை. அசிங்கமானவை. தமிழ்நாட்டின் நாகரீகத்தையும் பண்பாட்டையும் சீர்குலைத்தவை. எந்த அதிகாரப் பட்டங்களுக்கு முன் குழுகிறார்கள் அவர்களாலயே “வறும் காக் காக் கட்டம்” என்று இழிந்து நகையாடப்பட்டவர்கள். இந்த காக் காக் கட்டத்தை தரேதலின் போது தமக்கு பிரசாரம் செய்ய வணேட்பவர்கள். இந்தக் காக் காக் கட்டமும் யார் அதிகாரத்திலிருக்கிறார்கள் அவர்கள் கட்டளகைக் கு வளையும்.

இந்த விஷ வட்டத்திலிருந்து வளியே ஒருவர் செயல்படுவது என்பது எழுபது வருட காலமாக நாம் வளர்த்து சிழித்து இருக்கும் நிலையில் சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் இந்த செயல்பாடுகளுக்கு ஒரே அளவு கோல் இன்னும் அதிக வருமானம், இன்னும் அதிக மக்களை எட்டுதல். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக வருமானத்தையும் மக்கள் தொகையையும் வணேட்கிறோமே அவ்வளவுக்கு நாம் தாழ்ந்து தான் போக வணேடும். அது பற்றி அவர்களுக்கு கவலை இல்லை ஏனெனில் எவ்வளவு தாழ்ந்தாலும் அது வற்றிப் படமாகிவிட்டால், அதோடு சமீக அந்தஸ்து, பணம், புகழ், அதிகார மையங்களின் நெருக்கம் எல்லாம் கிட்டி விடுகின்றன.

பாலசந்தரம், கமலஹாஸனும் தான் என்னவோ உலகத்தரமான பட்டங்களைப் பார்ப்பதாகவும் தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் இவர்கள் பெரிய மாற்றங்களையும், புரட்சியையும் சாதித்துவிட்டதாகவும் சொல்லிக்கொண்டாலும் அதை இந்த தமிழ் சமீகமும் அங்கீகரித்து விட்டாலும், அவர்கள் தமிழ் சினிமாவை சினிமாவாக மாற்றிவிட்டவில்லை. இன்னமும் அவர்களுக்கு அது சந்தைப் பொருள் தான். சந்தைக்கறேப் தயாரிக் கும், தயாரிக் கப் படும் பொருள் தான். சந்தைக்காகத் தயாரிப்பது வேறு. தான் நினைத்ததைத் தயாரித்து அதைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்வது வேறு.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

இது வாரத் தகைளில் விளையாடும் சமாசாரமில்லை. இரண்டும வறோ வறோ கண்ணத் தவை. வறோ வறோ உலகைச் சார்ந்தவை.

இதைப் புரியவைப்பது கடினம். அவரவர்களாக தாமதே புரிந்து கொண்டால் தான் உண்டு. நிஜமும் பாவனைகளும் ஒன்றே போலத் தான் தோன்றும். சார்ஜ் உள்ள பாட்டரியும் சார்ஜ் தீர்ந்த பாட்டரியும் ஒன்றே மாதிரித் தானே இருக்கும். ஒன்றில் உயிர் இருக்கும். மற்றது அதை இழந்தது. கவிதையும் அப்படித் தான். கவிதை போலவே இருக்கும் செய்யுளும். ஒன்று உணர்வுள்ளது. மற்றது வார்த்தைகளின் கட்டம். பொய்யான சிரிப்புக்கும் ஆதாரத் தமாக மனம் மலர்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை உணர்ந்து தான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதை நிரூபிக்க இயலாது. எல்லாம் ஒன்றே போல இருக்கும். சிவாஜி கணேசன் சினிமாவைக் குறித்துப் போதே ஒரு அசிங்கமான, வார்த்தை வாந்திப் பேதியுடன் தான் வந்தார். அதற்கு நேர்முக பாவங்களுடன். அது கலையல்ல. ஆபாசம் என்பது இன்று வரை புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. அதன் ஆட்சி இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு நீண்டு விட்டது. அந்த வார்த்தை வாந்திப் பேதியும் அதோடு வந்த இது பேதி தான் என்று சொல்லும் முக பவனையும் லட்சியமாயிற்று. சிகரமாயிற்று. அவர் திலகமும் ஆனார். இன்று அந்த புள்ளியிலிருந்து தள்ளி நகர்ந்து வந்துவிட்டாலும், அந்த திலகத்துக்கு ஆராதனையும் அபிஷேகங்களும் நிற்கவில்லை. இது சொல்வது என்ன? சிவாஜி மறைந்து விட்டாலும் அவர் பிரதிபலிப்பைப் படுத்திய உலகம் மறையவில்லை. அதெல்லாம் பிதற்றல் என்று சொல்லும் ஒரு ஜீவனை இன்றைய சினிமா உலகத்தில் காணமுடியாது. அந்தப் பித்திற்கு மலர் மாலையைச் சார்ந்துவது தொடர்கிறது.

இந்த ஒரு அசிங்கம், ஒரு பிதற்றலைப் பற்றியது இல்லை. வவ்வறோ வித பிதற்றல்கள், அசிங்கங்கள் காலத்துக்கேற்ப சந்தையின் தேவைகளுக்கேற்ப கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அவையே விதிகளாகின்றன. அன்று சிவாஜி டான்ஸ் ஆட வகை அணையோ உதகையோ போதுமாக இருந்தது. இன்று மச்சுபிச்சுவைக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சில விதிகள் மீறப்படாதவை. சினிமாவைக் காதலக்காதவர்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கதைகளில் மசாலாக்கள் சரேக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிஷ்கினையே எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவரது யுத்தம் செய் ஒரு தயாரிப்பு கதை. சொந்தமாகத் தயாரித்தாரா, இல்லையோ கோலா பெப்சி கோலா போல வளையாடும் லைசன்ஸ் வாங்கி உள்ளிருக்கிற சரேத்து தயாரிக்கப்பட்டதா என்று தெரியாது. அதில் வரும் எத்தனை திருப்பங்கள், எத்தனை வன்முறைகளைக் கற்பிக்கப்பட்ட சம்பவங்கள், எந்த திருப்பத்தையாவது, எந்த பாதத்தையாவது நாம் ஒரு தரக்கரீதியில் சிந்திக்க முடிகிறதா, அல்லது ஏற்க முடிகிறதா? எல்லாம் தயாரிப்பு. மனித மனம் இப்படியெல்லாம் திடீர் மாற்றங்கள் பெறுமா, பெறுமென்றால் அதற்கான பின்னணி இருக்க வேண்டும். அதெல்லாம் இல்லாது, அர்த்தமற்ற திடீர் திருப்பங்களும், திடீர் மனித மாற்றங்களும், வலிந்து புகுத்தப்படும் சம்பவங்களும், அந்த சம்பவங்களின் கோரமும், ஏதோ ஒரு எஃபகெட்டுக்காக தயாரிக்கப்பட்டவையாகவே தோன்றுகின்றன. டாப் ஆங்கில ஷாட் மாதிரி. சிலையாக நெடு நேரம் நிற்பது மாதிரி.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

யுத தம் சயெ படத் தில தரெக காட சிகள சில வரூகின் றன. ஓர் தரெக காட சிக் அதுன் இயல் பில் நாம் நம் பத் தகூந் த வகையில் இரூக கவில் லை. நாலநைத் து பரே "நீ இந் தக் கோடியிலிருந் து அந் த முனகைக் கு நடந் து போ. அங் கயேருந் து இந் த முனகைக் கு ம் ணு பரே நடந் து போகட் டும்," என் று சொல் லி நடக் க வதைத் தது மாதிரிதான் இரூக கிறதது. ஓர் ஜீ வன் க் ட, ஓர் தத் நடக் க இயல் பாக, இல் லை. எல் லாம் சொல் லி நடக் க வதைத் தது. மாதிரி தான். சரேன் தலையைக் குனிந் து கொண் டு விரபைப் பாக நிற் கிறாரே, அதுவும் மிஷ் கினின் புகழ் பறெ ற இயக் கம் போலத் தான் தரெக காட சிகளும். அந் தக் காலத் தில் முப் பது நாட் பது களில் இப் பித் தான் ஸ் டுடியோக் குள் அமதைத் திருக் கு தரெக காட சியில் எதிரும் புதிரும் சிலரநை நடக் க வபைப் பார் கள். அதிலிருந் து கொஞ் சம் க் ட இயக் குனர் களின் தொழில் திறன் வளரவில் லை. தரெக வில் நடக் கும் ஓவ் வொர்வரூக் கும் ஓவ் வொர் சிந் தனை இரூக் கும். மனதில் என் னவோ ஓடிக் கொண்டிருக் கும். அவரது உடக் வேறுப் பிருக் கும். நடக் ஓவ் வொர்வரூக் கும் அவரவர்து அவசரத் தை மன நிலையைப் பொறுத் து மாறும். ஓவ் வொர்வரூம் தனித் தனி ஜீ வன் கள். அவரவர் கவலைகள். சிந் தனைகள். உத் பல் தத் தின் நாடக் மடேயில் க் ட மனிதர் கள் க் ட மாகக் காணும் காட சிகள ஓவ் வொர் மனிதனையும் தனித் தனி தோற் றங் களில் தனித் தனி பாவனைகளில் காணாமுபிந் திருக் கிறதது. முப் பது பரே முப் பது விதமாக இருப் பார் கள் முப் பது பாவனைகளீ ள் சயெல் தோற் றங் களில் இருப் பார் கள். நாடக் மடேயில் பார் வையாளர் களக் கு க் ட ம் தான் தரெக வேண் டுமே ஓழிய முப் பது தனி மனிதர் களை அல் ல என் று உத் பல் தத் தினைப் பதில் லை. பார் வையாளர் கள் கவனிக் கிறார் களோ இல் லையோ, நடப் பு வாழ் க்கையில் முப் பது பரே ஓர் க் ட டத் தில் க் ட முப் பதி விதமாகத் தான் காட சி தரூவார் கள் என் ற நினைப் பில் உத் பல் தத் தன் நடிகர் களக் கு பயிற் சி தரூவார்.

ஜயெ காந் தன் உன் னைப் போல் ஓர்வன் திரையிட் டிருந் த சமயம். தில் லியில் ஓர் நாள் ஓர் காட சி திரையிட் ட போது வந் திருந் தார். 1963 – 1964 ஏதோ ஓர் வரூடம், சரியாக நினைவில் இல் லை. அந் த சின் ன பையன் பரெய்வரின் முன் நிந் று கொண்டிருக் கிறான். தனித் து விடப் பட் ட பையன். அவனை ஆதரிக் கும் பரெய்வர். அவர் ஏதோ சொல் கிறார். இவன் அமதையாக நிந் று கட் டுக் கொண்டிருக் கிறான். மிக நன் றாக வந் திருக் கிறதது அந் தக் காட சி. பையன் அழவில் லை. நீ ண் ட வசனம் பசேவில் லை கத் திக் கதறவில் லை. என் று பசேிக் கொண்டிருக் கும் போது ஜயெ காந் தன் சொன் னார். சின் னப் பையன் எப் பி தன் உணர்ச் சிகளை முகத் தில் காட் டுவான்? ஆதலால் அவனை "நீ சும் மா தலையைக் குனிந் து கொண் டு நில் லு போதும்.." என் று சொன் னோம். பையனைப் பின் னாலிருந் து ஷாட் எட் டுத் தாலே போதும் அதுவே எல் லாம் சொல் லி விடும் என் று நினைத் தோம்" என் று சொன் னார். நமக் கு அனகே சமயம் சில சௌகரியக் குறவைகளே, சில வசதிகள் இல் லாதது அதை நிரப் பச் சயெயும் நிரப் பந் தங் களே புதிய முயற் சிகளைத் தோற் றுவித் துவிடுகின் றன.

அப் போது பசே சின் இடையில் ஓர் விஷயம் வந் தது. ஓர்வர் சொன் னார், ஸ்ரீ தர் தன் படத் தில் ஓர் நோயாளி படத் திருக் கும் ஷாட் டுக் காக ஓர் ஆஸ்பத் திரிக் கேசென் று காட சி அமதைத் ததாகச் சொல் லியிருக் கிறார். புதுமை இயக் குனர் ஸ்ரீ தர் எவ் வளவு யதாரத் ததுக் கு முயன் று இருக் கிறார் என் பதைச் சொல் ல அந் த சம் பவம் சொல் லப் பட் டது "ஜெமினி கணசேன் இரவில் நிலாவைப் பாரத் துக் கொண்டே வாராயோ

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 14 •October•, 2011 17:43• - •Last Updated•

••Friday•, 14 •October•, 2011 20:21•

வண்ணிலாவே, களையோ என கதையை....” என்று பாடுவது நின்வாகு வந்தது....”
எவ்வளவு யதார்த்தம் என்று வியப்போடு நின்றதுக் கொண்டனே. ”அதற்கு
ஜெயகாந்தன் உடனே சொன்னது, “ ஆமாம், ஏனயா, உங்க வீட்டு அறையில் ஒரு
மலையில் ஒரு கட்பிலைப் போட்டு அந்த ஆளையப் படுக்க வைத்து எடுத்துப் பத்தாது?
ஒரு ஆஸ்பத்திரியையே வாடகைக்கு எடுத்து என்ன அதிகம் சாதிச்சிருக்காங்க. எதுக்கு
எவ்வளவு தவேங்கிறதையோசிக்கறதில்லையா. பணம் இருக்கு. சிலவழிக் கிறாங்க.”
என்றார்.

நேற்று பார்த்த ஒரு இரானிய படம். ஜாஃபர் பனாஹியினது. சர்க்கிள். அதில் ஒரு இளம்
பெண். கர்ப்பமாக இருக்கிறாள். கர்ப்பத்தைக் கலகைக் வணேடும். தனக்குத் தெரிந்த
ஒரு நர்ஸ் வலை சய்யும் ஆஸ்பத்திரிகுப் போகிறாள். ஆனால் அந்த நர்ஸ் உதவி
சய்ய மறுத்துவிடுகிறாள். உதவ எண்ணமில்லை என்றல்ல. அது பெரிய ஆபத்தில்
வந்து முடியும். என்ற காரணத்தால். அந்தப் பெண் ஆஸ்பத்திரிகுள் கழிகும் சூமார்
20 நிமிடக் காட்சியை, அந்த ஆஸ்பத்திரியின் சமூல் மூழ்வதையும் சிருஷ்டித்து
இயக்கியிருக்கும் திறன் வியக்க வைக்கிறது. நம் சினிமாத் திரையில் ஏன் ஹிந்தி சினிமாத்
திரையில் கிட்ட 20 நிமிடம் என்ன, ஒரு மின் வட்டில் தோன்றி மறையும் காட்சியாகக் கிட்ட
அந்த மாதிரியான காட்சி அமைப்பும் சூற்றிக் காணும் ஆஸ்பத்திரியின் சமூல்
நடவடிக் கைகள் எவ்வளவு இயற்கையாக உருவாகப் பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்து
ஆச்சரியப்பட்டனே. எவ்வளவு ஏற்பாடுகள், தொழில் திறன், அதற்கு வணேடும்.
ஜாஃபர் பனாஹியின் ஒவ்வொரு படமும் இத்தகைய சமூலை உருவாக்குவதில் ஒரு சிகர
சாதனையே நம் முன் நிறுத்தி விடுகிறார். அந்தப் பெண் கவலையுடன், பதற்றத்துடன்
அலையும் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்ட் காட்சியும், கிட்டத்தான். அதுவும் 10-15
நிமிடங்களுக்கு நீள்கிறது. -

< vswaminathan.venkat@gmail.com >